

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ÅRSSKRIFT
FOR
FORENINGEN ANKERHUS

1953

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

ÅRSSKRIFT

FRA ANKERHUS 1953

.

ÅRET 1953

Ved Folmer Dam

Det forløbne år lignede for så vidt sine nærmeste forgængere, som det for seminariet var et godt og roligt arbejdsår med fremgang på alle felter, bortset fra et enkelt, nemlig skolekøkkenlærerindeuddannelsen. Sidst i marts dimitterede vi 39 nye husholdningslærerinder, der — som sædvanlig — havde beskæftigelse næsten før de havde bestået eksamen. Det nye skoleår begyndte til maj med 41 elever i 2den og 47 i 1ste klasse, altså rigelig fuldt hus. I øvelses-skolen har vi som sædvanlig 8 elever, og på det 3 mdr.s overvejende teoretisk kursus for viderekomne fra januar havde vi 17 deltagere, som vi ved tættest mulig placering på værelserne med nød og næppe kunne skaffe tag over hovedet. Børneklasserne har været besøgt af 55 skolepiger fra omegnskommunerne, hvilket er flere end nogensinde før. Dertil kommer, at vi i sommerhalvåret som ellers havde 1 aftenskoleklasse for unge piger, og nu i vinter har vi 2 ungpigehold, 1 husmoderhold og 1 hold drenge og unge mænd i husholdningsaftenskolen.

Vi kan således ikke klage over tilgangen til seminariets forskellige kursus, tværtimod. Såvel arbejdslokalerne som værelserne har været belagt til bristepunktet. Hvad nu værelserne angår, viste der sig i september pludselig en udvej til en vis aflastning, som foreløbig kunne afhjælpe den værste nød, idet Peter Damsvej 3, nabohuset til biblioteket, blev udbudt til salg. Da huset var solidt og velholdt, omend uden moderne bekvemmeligheder, og da dets beliggenhed nærmest er ideel — biblioteket mod syd, en ubebygget havegrund mod nord og haven skrånende lige ned til gangstien langs Pedersborg sø — betænkte bestyrelsen sig ikke på at erhverve det for en købesum af 30.000 kr. I

løbet af oktober fik vi så indlagt »fjernvarme« fra biblioteket, indrettet badeværelse, toiletter og 2 enkeltværelser og hele huset ordnet og møbleret, så vi nu har 5 1ste års og en ung lærerinde boende derovre og endda plads til et par 3 mds., når de kommer til januar.

Denne kærkomne nyhvervelse afhjælper imidlertid ikke mangelen på undervisningslokaler, og den projekterede nybygning »teknisk afdeling« er endnu ikke nået længere end til tegningernes stadium. Vi har dog haft den opmuntring, at planerne, som er udarbejdet af arkitekt *Søren Langkjær*, er approberede af undervisningsministeriet, således at nu kun bevillingen af det nødvendige statslån mangler, men også denne har vi de bedste forhåbninger om vil gå i orden, så vi kan begynde opførelsen af den nye afdeling til foråret. Man skal imidlertid — som bekendt — ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt, og jeg vil derfor ikke røbe mere om projektet, end at det omfatter et fuldt moderne auditorium, en maskinhal med en fuldstændig, arbejdende maskin-type samling, et lokale til praktisk og praktisk-pædagogisk undervisning i husligt arbejde, et lokale til redskabs- og materiallæreundervisningen, et nyt demonstrationskøkken, et lokale til skolens samlinger, en 3-værelses »bygge-lejlighed« til undervisning i praktisk boliglære og endelig en lærerindelejlighed og et dusin elevværelser. Bliver denne udvidelse gennemført, vil seminariet stå vel rustet til at møde alle de krav, vor teknik-alder måtte stille til husholdningslærerindeuddannelsen, hvad enten denne i en nær fremtid forlænges eller ikke.

Jeg kan i denne sidste forbindelse ikke lade være med at understrege, at en oplæring af de unge piger og husmødrene i moderne teknik er aldeles nødvendig, om ikke alle de vidunderlige tekniske fremskridt på husholdningens område skal vise sig at være til ingen — eller i alt fald ringe — nytte. Der omsættes i disse år vældige værdier i nyindretning af kollektive anlæg af forskellig art, nyindretning af boliger, anskaffelse af maskiner og andre tekniske hjælpemidler som køleskabe, termostatovne, trykkogere m. v.

Skal disse værdier forvaltes på fornuftig måde, er en oplæring i deres rette brug påtrængende nødvendig, og denne oplæring er det husholdningslærerindernes opgave — og ansvar — at give. Takket være Statens Husholdningsråd og en række andre institutioner, som udfører forskning på dette område, står vi ikke i oplysningsarbejdet på bar bund, selv om vi endnu mangler de fleste af de nødvendige undervisningsmaterialer og -hjælpemidler rundt om på skolerne. Men det er indlysende, at husholdningsseminarierne her må gå i spidsen og sørge for, at *de* i det mindste råder over midlerne til at give deres elever en god uddannelse også i de tekniske fag. Vi har i så henseende på Ankerhus gjort, hvad der har stået i vor magt. Dette er dog utilstrækkeligt og vil vedblive at være det, indtil den nye tekniske afdeling er en realitet.

— — —

Hvad husholdningslærerindeuddannelsens modernisering angår, da er sagen rejst, idet først *Christensen*, Haslev landbrugs- og husholdningsskole ved husholdningsskolernes årsmøde holdt et tankevækkende foredrag om retningslinjerne for en forbedring af uddannelsen. Efter en livlig diskussion overdrog årsmødet foreningens bestyrelse at rejse sagen overfor Undervisningsministeriet, og der er tegn i sol og måne på, at hele spørgsmålet meget snart vil blive taget op til grundig drøftelse. Jeg skal ikke på det nuværende tidspunkt komme ind på de forskellige opfattelser m. h. t. en omlægning af uddannelsen, der gør sig gældende i de forskellige interesserede kredse, men kun nævne, at alle synes enige om nødvendigheden af at forlænge den.

En helt anden sag er, at en fornyelse af undervisningen i husholdningsfagene som helhed kan være tiltrængt. Som et bidrag hertil har jeg fremsat tanken om at anvende emneundervisning i større udstrækning end hidtil, specielt på det tekniske område, og jeg har haft den glæde, at mine forslag har mødt interesse næsten overalt. På seminarier praktiserer vi nu denne form for undervisning i alle klasser, til en vis grad endnu eksperimentelt, men for lærerinde-

eleverne dog som en konstant del af den praktisk-pædagogiske undervisning. Fordelene ved emneundervisningen — koncentration af hele klassen om et enkelt emne kombineret med selvstændigt arbejde for den enkelte elev — fremtræder dog ganske klart allerede nu.

— — —

Vi har i årets løb kunnet foretage forskellige lokaleforbedringer, som var hårdt tiltrængte. Seminariets gamle fyrkælder blev taget ind til vaskeriet, som derved fik både et nyt maskinrum, et tørrerum og et renserum, til stor glæde for frk. Buckhøj og 1ste års elever. Cykleskurene langs salen og de modstående brændselsskure rev vi ned, og i stedet indbyggede vi arealet mellem modelkøkkenet, den røde pavillon og fyrhuset til en dejlig, flisebelagt »cyklegård« med plads til 100 cykler. Hele partiet mellem salen og modelkøkkenet er derved blevet smukt og værdigt.

— — —

D. 28. marts dimitteredes de 39 husholdningslærerinder ved den traditionelle festlighed af censorernes formand, husholdningsinspektør fru Ulla Pedersen, som holdt dimissionstalen, idet hun mindede om, at det er 30 år siden, det første hold husholdningslærerinder dimitteredes efter de nye ministerielle bestemmelser. Det første hold var på 13. Taleren erindrede om den ligestilling med andre seminarier, som husholdningsseminarierne opnåede gennem lovgivningen i 1942, og understregede betydningen af, at uddannelsen hele tiden står mål med de krav, der stilles til lærerindernes viden og erfaring. Disse krav rejses både indefra og udefra — og det er nødvendigt, at vi stadig tilstræber at følge en fremadskridende linje. Ligesom det kan være nødvendigt at ændre et lands grundlov, a jourføre den med udviklingen, er det nødvendigt, at vi i husholdningslærerindeuddannelsen reviderer vore grundsynspunkter i overensstemmelse med den skete udvikling. Vi må, efter min mening, i høj grad have opmærksomheden henvendt på hjemmenes stilling. Den sidste 10-årige periode har bragt betydelige forskydninger. F. eks. er antallet af døtre i huset faldet

med 43 pct., og fremmed hushjælp er faldet med 30 pct., mens der til gengæld er 15 pct. flere husmødre. Bemærkelsesværdigt er det, at antallet af gifte kvinder med erhverv er steget med 56 pct. Fru Ulla Petersen erindrede i denne forbindelse om Pinstrups udtalelser om det nødvendige i at modernisere bolig og husførelse og rationalisere havedriften. I fortsættelse heraf talte husholdningsinspektøren om det hensigtsmæssige i at reformere, så husholdningsundervisningen bliver i overensstemmelse med de ændrede krav. Vi skal stadig have en praktisk undervisning, måske oven i købet lidt udvidet. Endvidere må vi have en mere udvidet undervisning i husholdningsteori. Men hertil kommer, at vi må give de unge en viden om, hvad der kan styrke hjemmet. Herom sagde fru Ulla Petersen: Ikke stille for store fordringer til vor fremtidige levestandard, altid bevare sin sindsligevægt, altid kende sin ydeevne og sin begrænsning — og forstå at hvile. Dertil: have en vis selv-tillid, en vis kunnen og formåen. Man må også forstå samarbejdets kunst og huske, at det er ved eksemplets magt, man opdrager sine børn. — Alle disse familielivsbetragtninger har relation til, at det er nødvendigt med familiekundskab. I husholdningsundervisningen, i oplysningen og opdragelsen ligger der stadig mange, mange opgaver for enhver, der har en husholdningslærerindeuddannelse. Vi stiller forventninger til Deres indsats, idet vi minder Dem om, at gode, lykkelige hjem er livsnerven i et samfund.

Husholdningsinspektøren uddelte derefter eksamensbeviserne, idet hun lykønskede hver enkelt af de nye unge lærerinder, som bagefter hver især modtog Ankerhus-bomærket af fru Magdalene Lauridsen.

Til den unge grønlanderinde, frk. Ane Berglund, udtrykte fru Ulla Pedersen under bifald ønsket om, at hun måtte få kræfter til at gøre det betydningsfulde arbejde, man venter af hende på Grønland.

Fru Ulla Petersen sluttede med at sige: »Til lykke med eksamen. De går nu ind til en alsidig og spændende, men tillige krævende gerning, i hvilken det gælder om at følge

med og udvikle sig. De må virke i pagt med tiden. Her på Ankerhus tager man altid friskt og ungt på de opgaver, tiden fører med sig. Her er ånden vågen. Vær med til at bane nye veje og vær med til at gøre Deres gamle skole ære.«

I sin tale til dimittenderne sagde forstander Folmer Dam bl. a., at de nu går ind til et arbejde, der vil sætte dem på en hård prøve. På mange forskellige områder er der brug for husholdningslærerinderne: i aftenskolen, ungdomsskolen, barneskolen, som konsulenter, forsøgsassistenter o.s.v. og i de næste 7-8 år begynder nye, store årgange at melde sig til lærestederne, så der bliver ikke mindre brug for husholdningslærerinderne end i øjeblikket, tværtimod. Samfundet må forberede sig på den store tilgang, ellers oplever vi det samme som i barneskolen, hvor vi tidligere stod uforberedte. — Forstanderen understregede overfor de nye lærerinder, at en udvikling af elevernes færdigheder — også på de mest elementære områder — hører med til opgaven. Vi har, fortsatte Folmer Dam, i dag den samme tid til rådighed for uddannelsen, som vi havde for 30 år siden. Derfor er det nødvendigt for Dem, at De stadig følger med. Suppler Deres uddannelse ved selvstudium og kurser!

De har oplevet jubilæumsåret på Ankerhus og hvad der til hørte, sagde Folmer Dam. De har også været ude for problemer af mere alvorlig karakter, og vi har ikke altid set med samme øjne på problemernes løsning. Det vigtigste i undervisningen er imidlertid, at man har elevernes forståelse og tillid.

Det er seminariets ønske for Dem, at De ikke alene kan fylde den plads, der nu venter Dem i den forstand, at det bliver Deres levebrød, men vi håber også, at den må give Dem udløsning for alle de ideale kræfter, der bor i Deres pigesind. Der skal være en bærende idealisme bag ved arbejdet. Dertil hører også at kæmpe for hele den demokratiske livsform, der er vor.

— Efter forstanderens tale sang man »Den trænger ud til hvert et sted«, og højtideligheden afrundedes med, at organist H. Schiøtz sang en af Folmer Dams smukkeste sange om »Vårens lyse pige«.

På talerstolen stod som sædvanlig en kæmpemæssig buket af dejlige røde roser — også en tradition, der skyldes boghandler frk. Hyldgaard. Der er netop ligeså mange roser som dimittender. Hver af dem betænkes med en rose, når højtideligheden er forbi.

— — —

Blandt årets mærkedage indtager den 25. juni en særlig plads. Denne dag — umiddelbart efter eksamen i botanik m. v. — takkede seminariet fru *Wille Jørgensen* og *Anders Jørgensen* for deres indsats som lærere ved skolen i næsten 25 år ved en festlighed, hvori foruden seminariets lærerstab også censor i botanik, hr. prof. *F. J. Mathiesen*, fru Jørgensens kammerat fra assistenttiden på landbohøjskolen frk. *Augusta Lund*, ingeniør *Bent Lotz* og frue samt hr. og fru Jørgensens børn deltog. Fra alle sider hyldedes fru Wille Jørgensen som den strålende kemi-pædagog, som ikke blot formåede at lære eleverne den vanskelige kemi, men også at forstå den og sætte pris på den. Alle — ikke mindst fru Wille Jørgensens afløser, lektor ved Sorø Akademi *Nordahl Svendsen* — var enige om, at hun vanskeligt lader sig erstatte. Også mange elevholds afholdte »Onkel Anders« blev hyldet for den kærlighed og interesse, hvormed han gennem årene havde varetaget undervisningen i plantelære og tavleskrivning. Festen sluttede med et fakkeltog fremført af 2det års. — Hr. og fru Jørgensen, som begge i årets løb er fyldt 70, er nu flyttet til København for at være i nærheden af børn og børnebørn, men kommer foreløbig en dag om ugen til Sorø for at undervise i henholdsvis fysik og skrivning. Botanik og mikrobiologi er indtil videre overtaget af Folmer Dam.

I seminariets lærerstab er der i øvrigt ikke sket ændringer. Folmer Dam har dog fundet det rigtigst at antage en forstanderassistent, Sara Rasmussen, for at klare det forøgede timetal ved siden af alle de andre hverv og pligter, der hører med til forstanderstillingen. Henny Langkjær var i april-juli md. på en meget vellykket studierejse i U.S.A.

— — —

Blandt de mange gæster, som i årets løb besøgte seminariet, fortjener den amerikanske dr. *Catherine Holtzclaw* en særlig omtale. Dr. Holtzclaw var i Danmark for — som chef for Mutual Security Agency's europæiske hjælpeprogram i husholdningsundervisning — at sætte sig ind i dansk husholdningsuddannelse og fremkomme med forslag til forbedring og støtte af denne. Det er ikke for meget sagt, at det var en oplevelse at møde denne begavede og varm-hjertede repræsentant for amerikansk husholdningsoplysning. To gange besøgte hun Ankerhus, talte ved begge lejligheder til eleverne og drøftede med skolens ledelse ønskelige forbedringer i uddannelsen og dens rammer. Frk. Langkjærs studierejse var et direkte resultat af dr. Holtzclaws besøg, og den store interesse og iver, hvormed hun (dr. H.) agiterede for indførelse af faget »Familiekundskab« i husholdningsundervisningen vil sikkert sætte sine spor.

Også fra de nordiske lande har skolen haft kærkomne gæster. Og elevflokket har næppe nogensinde været så nordisk præget som nu. Vi har i år i 2den klasse 6 norske, 1 islandsk og 1 sydslesvigsk elev; i 1ste klasse ligeledes 6 norske piger og 1 sydslesviger. Dette islæt af frændefolk er på den smukkeste måde med til at præge skolens liv og arbejde. Ganske naturligt glider de unge fra vore broderlande ind i arbejdet på lige fod med de danske uden derfor at miste deres særpræg. Vi har da også den glæde, at tidligere elever fra andre nordiske lande holder forbindelse med skolen og kan fortælle os, at det går dem godt.

»Ved en »brevkasse aften« fornylig spurgte en af de yngste, hvordan man bliver lykkelig. Jeg var ganske naturligt i bekneb for et svar af almen gyldighed, men kunne dog med sandhed sige, at det er en lykke at stå som lærer for en frisk, vågen og målbevidst ungdom, som den, der fylder vore frie skoler. Og det er jo også en slags svar.

Folmer Dam.

BETYDNINGSFULDE UDNÆVNELSER

Kontorchef fru Estrid Torkild-Hansens udnævnelse af 10/11 1953 til »kommitteret i skolesager til løsning af særlige opgaver«, blev en stor og glædelig overraskelse for alle, der har tilknytning til dette område.

Gennem den trufne nyordning er yderligere understreget undervisningsministeriets interesse, og man føler det som en betryggelse at disse betydelige og samfundsmæssige opgaver, herunder også husholdningssagen, nu naturligt hører ind under fru Torkild-Hansens kloge forvaltning.

Ingefred Juul Andersen udnævntes 1. marts 1952 af indenrigsministeriet til formand for Statens Husholdningsråd. —

Ved folketingsvalget 1953 valgtes Bodil Koch som kirkeminister og Lis Groes som handelsminister.

*Store blomster, små blomster,
klokkeblomster, kornblomster,
gule blomster, blå blomster,
hjørteblomster, tornblomster.
Allesammen dufter fra tjørn til viol,
allesammen frydes for sommer og sol.*

Bergstedt.

Mor Magdas 80 årsdag

Den 25. april var det 80 år, siden Magdalene Lauridsen blev født i Holsted — men da hun i jubilæumsåret forud modtog så megen opmærksomhed, ønskede hun, at dagen måtte forløbe i stilhed, og havde kun det ene ønske om endnu engang at besøge sin fødegård og barndomsegn i Jylland. Dette ønske søgte hendes nærmeste kreds at opfylde, som følgende hilsen på smukkeste måde gav udtryk for:

Kære mor Magda!

Kære fru Lauridsen!

På 80 årsdagen vil vi — børn af huset såvel som medhjælpere — bringe vor hilsen og hyldest til skaberen af Ankerhus sammen med en hjertelig tak for hjem og skole, for lykkelig fritid og gode arbejdsår.

Vi ønsker, livsaftenen må forme sig på bedste måde og beder dig som en beskeden gave modtage »Fødselsdagturen til Jylland«.

Og — turen blev til virkelighed, blev i alle måder en minderig og festlig tur — med besøg på alle de kære steder. Den 25. april kl. 7 om morgenen kørte vi med Marius Andersen ved rattet, Elna Dam, Dragør, og Margaret som følge. Selvom man lader sig køre, skal tankerne jo »vandre«, og det var mange steder, hvor der kunne gøres et »holdt« og fremkaldes et minde.

Holsted var det første egentlige mål. På vej dertil kørte vi ad de bakkede veje over Kolding, gennem Gl. Vejen, forbi Gl. Estrup, som fra barndommen huskes bl. a. på grund af påfuglene, der spankulerede i haven i al deres pragt. — Romantisk med sine vandløb og bække, som før mejeriernes tid tjente som »kølerum« for mælkejungerne — med en egen følelse kørte vi så ind i Holsted by, gik ind i kirken, hvor M. L. i sin tid var blevet døbt af pastor Bang; underligt at tre af hans børnebørn senere kom til Ankerhus som elever. Spadserede gennem byen ud til Holstedgården, der i dag står som dengang. Stuerne og især køkkenet rummede virkelig endnu noget af atmosfæren fra den tid, sagde mor Magda. I Holsted fik vi også den fornøjelse, at en gl. elev pludselig kom farende og slog armene om mor Magda — det var Inger Grand, som nu er gift med sagfører Anger i Holsted, og i deres smukke hjem, hvor flaget gik til tops, fik vi en hyggelig stund. På turen derfra kørte vi ad Ribe landevej, og for mor Magda den historiske vej gennem Ladelund og Malt til Askov, hvor lille faster Marie Stenbæk netop havde fejret sin 80 årsdag; morsomt at fru Hedevig Overgård og fru Rose Grell også var på »torvet« på det tidspunkt.

Så gik turen ind til Vejen, hvortil mor Magdas fars slægt er så stærkt knyttet — gennem »Grønvang« — et underligt tilfælde, at Olav Vang Lauridsen besøgte Ankerhus, netop som vi ville hilse på ham i Vejen — andre slægtninge blev der sagt »god dag« til, nemlig Petra Lauridsen samt Karna og Hauge, inden vi fortsatte til Kolding.

På »Borrehus« var beredt os en skøn aften, lige fra Bilen kørte op foran døren, hvor frk. Eriksen og andre gode venner: Ebba Drewes, Olga Reppien, Ulla og Joh. Pedersen og Kristine Bredahl stod og tog imod os. Et fint og festligt bord stod dækket, en rigtig fødselsdagsmiddag, hvorved der også lød gode og kærlige ord — og hyggen derefter ved kaminen — senere en god sang. Næste morgen havde vi atter en dejlig stund sammen, inden vi skulle videre, ja det var en rigtig »vennefest«, så smukt og kærligt frk. Eriksen havde lagt alt tilrette.

Der blev nu atter kørt mange km — over Vejle gennem de særprægede hedeegne til Torning, hvorfra mor Magdas mors slægt stammer, kørte ind på Torning Østergård, hilste på den unge slægt, som nu boede der, og den lille stamherre Eskild — det var virkelig en oplevelse. Drejede omad »Gråskov«, der var også slægtninge, man gerne ville have i hånden, om hvem man altid har følt og sagt: at det var sådanne no'en gu'e mennesker. Videre til Kjellerup, hvor moster Ingeborg sammen med Anders og hans kone fra Hingeballe også gav os en hyggelig stund — fulgtes til Hinge kirkegård, hvor mor Magdas forældre ligger begravet — et meget smukt og ejendommeligt landskab omkring Hinge sø. Kørte så til Åstrup — ad de gammelkendte veje, erindrende de mennesker, der dengang beboede husene og gårdene, vi kørte forbi — op til mor Magdas barndomshjem, hvor hendes forældre i sin tid plantede den skønneste have med dammen som midtpunkt. Ved indkørselen dertil står der på en sten: Her boede Anders Lauridsen og hans hustru Mette Marie med deres 8 »børn«. Elna og jeg har også fra dette Sted minder fra de mange gange, vi fik lov til som børn at holde dejlig jul der — stemningen fra den gang fornemmes tydeligt endnu. Gennem Dalsgård skov begyndte vi så hjemturen — over Silkeborg — trætte nåede vi samme aften »Ankerhus«, hvor stuerne var forvandlet til et helt eventyrrige af blomster, hilser fra gode venner og kendinge. Det blev en mærkelig og oplevelsesrig fødselsdagstur, som mor Magda er meget taknemmelig for at have fået.

Årsmødet 1953

Årsmødet blev denne gang, af flere grunde, rykket en uge frem. Dette bevirkede rimeligvis — tillige med det store fremmøde til jubilæet i 1952, at knap så stor en flok samledes — dog var salen fyldt til randen lørdag aften, og til søndag middag var såvel salen som legestuen på gl. Ankerhus fuldt besat.

Lørdag aften fremførtes forstander Dams nye sketch, der ganske vist var skrevet hovedsagelig til husholdningsugen, men havde premiere til årsmødet. Den hed »Vi må hjælpe mor« og lagde op et af tidens problemer — hvordan aflaster vi husmoderen, når hun står alene med hjemmets mange opgaver. Familien må hjælpes ad. Den belærende, fornøjelige sketch spilledes af forstander Dam og frue, deres lille pige »Tutten«, Anker Lundgaard og 3 af 1ste års elever. — På plænen foran gamle Ankerhus tog husholdningseleverne imod på en fiks måde ved at hilse med kulørte lygter — hvorefter »Konen med æggene« kom så fantastisk, at alle jublede, og de syv færøpiger dansede færøiske danse. Henrivende! Så kom generationerne lige fra spædbarnet til oldingen. Denne optræden virkede betagende i den milde blikstilte aften, som selv månen gjorde sit til at forskønne, og vidunderligt var det bagefter at vandre gennem haven i en fakkellale (1ste års elever) til aftenkaffen i Modelkøkkenet.

Søndagen formede sig, traditionen tro, med morgensang på plænen og generalforsamling i Modelkøkkenet, hvor formanden frk. Margrethe Pedersen bød velkommen, og gjorde rede for foreningens status og refererede hvad der var sket i årets løb. Det vigtigste var jo skolens 50 års jubilæum.

Regnskabet blev fremlagt og godkendt. Bestyrelsesvalg var genvalg. På valg var formanden frk. Margrete Pedersen, Fru Dittmann, Frk. Marga Teglbjærg og Frk. Tarp. Desuden består bestyrelsen af frk. Meyland Smidt, frk. Maarbjer, frk. Ingefred Juul Andersen, frk. Anna Marie Poulsen og Margaret Lauridsen.

Til revisorer genvalgtes fru Jølst og fru Hilda Christiansen. Som suppleanter valgtes fru Egemose og frk. Langkjær.

Under eventuelt fortalte forstander Dam om »det sidste nye« og de store byggeplaner. Frk. Langkjær og frk. Kæstel fortalte fornøjeligt om deres rejser henholdsvis til Amerika og Edinburg (referat andet steds).

Til middagen samledes de ældste tidligere husholdnings-

elever og lærerindeelever i salen og de yngste tidligere husholdningselever i legestuen.

Af jubilarer havde frk. Eli Laudrups hold 25 års jubilæum, og frk. Laudrup og vi havde den glæde at se Yrsa Schiøttz Christensen, Else Nyholm Hansen, Thyra Jensen, Dagmar Laursen og Ena Thor Sørensen, der har sit hjem i England, men så trofast besøger sin gamle mor og Ankerhus. Og sandelig om ikke Kirsten Thorrodsen kom flyvende helt fra Island for at være sammen med sine kammerater. — Henny Møller og Emilie Bach Pedersen måtte alene fejre de 15 år, hvorimod frk. Johanne Kæstel fik samlet en flok, så der blev 10, der kunne fejre 10 års jubilæum — hvoraf ikke mindre end 6 havde svigtet standen og giftet sig.

Ved middagsbordet bød formanden velkommen og takkede skolen for festlig modtagelse, og forstander Dam talte for jubilarerne. Iøvrigt skiftede taler og sange på det fornøjeligste.

Kl. 3 samledes alle i salen, hvor forstander Dam holdt et kort foredrag og organist Schøitz sang med sin skønne stemme nogle sange. — Læge fru Ladefoged holdt et interessant og fængslende foredrag om forholdene på Grønland set fra et lægeligt standpunkt. Fru Ladefoged har i flere år været læge på Grønland.

Efter aftensmad i haven sluttede mødet, og to gode dage var slut — og selv om mindet lader som ingenting, er det dog et lønligt og dejligt kildespring.

Marence Tarp.

Magdalene Lauridsens Fond.

Fra venner, gamle elever og bekendte har vi haft den glæde stadig at modtage større og mindre gaver, så fonden nu, med renter, er på **27.000 kr.**

Indtryk fra en Amerikatur

Det er jo snart såre almindeligt at rejse til Amerika. Utroligt mange oplever dette eventyr — også jeg var blandt de heldige. Oplevelserne er mangfoldige og det kan derfor kun blive nogle få indtryk fra denne tur, der kan blive lejlighed til at omtale her. Det var ved juletid ifjor, at jeg modtog dette generøse tilbud, for det er virkelig flot gjort af amerikanerne at indbyde så mange danske til disse studierejser. Det er dog den jævne amerikaner, der skal betale, og alle vi andre, der kommer derover, ser mere af USA end de fleste af landets egne indbyggere.

Vi var 6 danske, der skulle følges ad, og vi tog over London til Southampton, med Queen Mary til New York. Alene dette at sejle over Atlanten med dette luksus-hotel var imponerende. Indsejlingen til New York imødeså vi med spænding, men desværre blev det en meget tæt tåge, så der kun blev et kort glimt af frihedsgudinden og skyskraberne. Det første indtryk af storbyen var overvældende, naturligvis høje huse, men også negrene samt den voldsomme trafik (bilhorn lyder dag og nat). 3 dage tilbragtes her, og så var man glad for, at man skulle videre til Washington, hvor vi skulle mødes med de øvrige kursusdeltagere, 26 ialt fra 8 forskellige lande. 14 dage gik her med at få instruktion og information af forskellig slags. Disse første dage var strenge med mange foredragsholdere hver dag og mange måder at udtale samme ord på. Indtrykket af Washington: forår, blomstrende kirsebærtræer i solskin og projektørlys samt mængder af blændende hvidt marmor.

Den næste station på vejen var en lille by oppe i bjergene i Pensylvanien, State College. Her tilbragte vi 6 dejlige og lærerige uger med 1 uges ophold i Pittsburgh og 4 dage i Philadelphia. Heroppe fik vi også lejlighed til at stifte bekendtskab med en farmer, idet vi tilbragte en week-end i private hjem.

Man møder megen venlighed og gæstfrihed hos amerikanerne, de er glade for og stolte af deres land og vil gerne,

at andre skal komme til at synes ligeså. Man lærer at tage tingene med mere filosofisk ro, man lader sig ikke så let ophidse af småting og skælder ikke ud. Det nytter heller ikke at blive utålmodig, blot »take it easy«, alt skal have sin tid selv i det travle Amerika.

Amerikanerne arbejder hårdt, og de lange afstande forlænger »arbejdstiden«. Opdragelsen af ungdommen er også af særlig stor betydning, man søger at gøre ungdommen så fri som muligt, hvilket ofte lykkes så godt, at man ikke samtidig får lært, at man også har et vist ansvar for, at ens opførelse ikke direkte generer naboen.

Mange mennesker stillede mig spørgsmålet »hvad vil du til Amerika efter? De kan ikke lære os noget i madlavning derovre!« Men det var heller ikke madlavning, vi skulle studere, men derimod kostvaner og -sammensætning, forsyningsmuligheder, produktion, distribution samt befolkningens helbredstilstand og bestræbelserne for at få de nødvendige oplysninger ud til folk. Selve madlavningen gør amerikanerne ikke meget ud af. Konserverede produkter anvendes meget som f. eks. i Pensylvanien, hvor forsyningsvanskelighederne for frisk frugt og grøntsager var store. Det kunne heller ikke betale sig at ofre arbejdskraft på at få rensset og istandgjort disse produkter, de kunne fås billigere i konserveret tilstand. Amerikanerne gør et meget stort arbejde for at oplyse befolkningen om, hvad de skal spise for at blive sunde, gode og nyttige samfundsborgere. Enhver lille amerikaner bliver opdraget til dette fra 5-6 års alderen. Undervisningen begynder med de små i første klasse og fortsættes op igennem årene. Skolegangen er obligatorisk til det 16. år. Ved undersøgelser viste det sig, at børnenes opførelse og interesse i skolen var meget afhængig af, hvad de havde fået at spise og om de havde fået noget. Derfor er der stor agitation for en solid og god morgenmad. Det gives ganske enkelt ud fra, hvad de kalder »The basic seven«. Produkterne er delt op i 7 grupper, det indprentes da børnene, at alle grupper skal repræsenteres ved hvert enkelt måltid.

Børnene i 1. klasse får foruden teori også praktisk undervisning (3 gange i løbet af året). Vi så således i Philadelphia disse små 6 års drenge og piger tilberede den »rigtige« morgenmad (den dag bestående af appelsinsaft, kogt havregrød, ristet franskbrød med marmelade, 1 glas mælk). Klasselærerinden fulgte også med børnene ned i køkkenet og overværede undervisningen. (Man kunne forstå, at der var meget nært samarbejde mellem lærerinderne). Desuden var der 6 af 8. klasses store piger, der havde været med til at stille frem og ordne i forvejen og nu skulle vejlede de små under udførelsen af arbejdet. De små var delt op i familier med 5 i hver (altså 30 ialt).

De var vældig stolte, da de kunne sætte sig til det fint dækkede bord (også selvgjort). Men inden de skulle spise, gik de familievis ud på toilettet og vaskede hænder.

Før de gik i gang med det praktiske arbejde, var der en kort overhøring og samtale om, hvad man skulle spise og sammensætning af forskellige morgenmåltider. De havde haft det i teori i de almindelige skoletimer, så dette skulle nærmest være en repetition. Det var morsomt at se den alvor, hvormed de små tog fat på arbejdet.

Men de fleste skoler giver blot skolefrokost, og der blev lagt undervisning i den. Lærerne og lærerinderne spiste den også samtidig med børnene. En imponerende orden og disciplin herskede her. Alle børn kan få denne frokost. De, der kan betale, betaler en vis del, og staten betaler de øvrige udgifter. Kan nogle ikke betale, ordnes det meget diskret, så ingen ved, hvem der betaler og hvem ikke. Sundhedsplejersker og socialhjælpere afgør, hvem der skal have fri frokost. Til hjælp i undervisningen haves mange og gode plakater, pjecer o.s.v. Mange af disse fremstilles og finansieres af store fabrikker og firmaer. På mange skoler og kafeterier i tilknytning hertil samt ved universiteter sås disse plakater på væggene. Skolefrokosten er altså en meget vigtig faktor i USA.

Fra Pennsylvania fortsatte vi til Minnesota til tvillingbyerne St. Paul og Minneapolis. Heroppe stødte vi på det

europæiske islæt, det kunne ses på byplan, parker, blomsterudsmykning o. lign. 14 dage tilbragte vi her og traf mange danske. Vi blev inviteret til 5. juni fest med dansk-amerikansk forening.

Videre gik det til Kansas City, hvor vi deltog i de amerikanske husholdningslærerinders årsmøde; der var samlet 3000 fra alle stater. En stor udstilling var arrangeret for at vise alt det nye. Dagene her var ulidelig varme — også nætterne var hede — mange af byens borgere sov ude i parkerne. På hotellerne var der heldigvis for os »air condition«.

Efter at have afsluttet kursus rejste jeg nogle dage for at besøge familien i Detroit, herfra over Washington (for at sige »farvel og tak«) til New York, hvorfra hjemrejsen begyndte d. 3. juli; d. 13. juli om aftenen nåede jeg hjem igen efter 4 mdr.s fravær.

Skal jeg ganske kort fortælle, hvad mit indtryk af Amerika er, må det blive: Et stort, overvældende og rigt land med flinke og gæstfrie mennesker, en fornemmelse af, at megen tid tilbringes ude, men ikke megen tid i hjemmet. De lægger stor vægt på social virksomhed — foreninger — velgørenhed o.s.v., selv børnene lærer at optræde — tale — danne klubber o. lign.

En sådan rejse giver en god forståelse af andre mennesker, og den egentlige mening med disse rejser er vel også at give en bedre mellemfolkelig forståelse.

Dette er nogle træk af mine oplevelser og indtryk fra turen til det forjættede land. Jeg er meget glad for at have haft denne tur, men er også glad for at vende tilbage til Ankerhus og fortsætte mit arbejde her.

Henny Langkjær.

Husholdningsugens motto:

**Hus og hjem at magte,
lær os det at agte.**

Betragtninger og glimt fra året på gl. Ankerhus

En husholdningsskole, som man tænkte på den i gamle dage (før krigen), virkede jo nærmest som et stort hjem med en stor familie med mange børn, og sådan synes jeg egentlig, at en sådan skole har sin store berettigelse. Tidens lyst synes i vor tid ganske vist at være skoler i større format og mere officielt prægede — begge skoler er der sikkert brug for. En husholdningsskole skal jo tjene de vordende husmødre og deres hjem, og derfor mener jeg, at den skal virke således, at man kommer til at stå livet i de danske hjem så nær som muligt. Det er derfor heller ikke nogen skade til, at de unge, der kommer på skolerne, *også* lærer at klare sig »mere gammeldags«, d.v.s. ikke være afhængig af f. eks. om de større eller mindre »maskiner« en dag skulle svigte, eller om man bliver således stillet, at man nødes til at slå a' på de ønskede hjælpemidler i sit hus og sit køkken. Heldigvis er det da også sådan, at mange tilsyneladende ubetydelige redskaber kan være een til megen hjælp, om man da forstår at udnytte dem (hvad mener De f. eks. om en strikkepind?).

Selvfølgelig skal skolen være blandt de første, der gør opmærksom på de gode hjælpemidler af forskellig art, der kommer frem, og så vidt det er gørligt at praktisere disse. Meget er på dette område ændret i årenes løb, og skal det virkelig betyde hjælp i det daglige, må de vordende husmødre naturligvis lære at forstå brugen af de foreliggende hjælpemidler, bruge dem rigtigt og med omhu, »passe« dem med smørelse o. a., sætte sig selv igang gør maskinen jo heller ikke — selvom de er udstyret med mekanik.

For ca. 30 år siden var el-kogeapparater og brugen af gasapparater ikke så almindelig som nu, så da afholdt man udstillinger med demonstrationer af slige apparater — og andet køkkenudstyr. Fra en sådan husker jeg, at en kone pegede op på en porcelæns-kagerulle og spurgte, om den var elektrisk, endnu er man dog ikke nået dertil, at kage-

rullen ved hjælp af en el-anordning af sig selv farer op og ned ad kagedejgen.

Disse og lignende bemærkninger har jeg så tidt lyst til at komme frem med, når husholdningsskoler er på tale, og navnlig når det er »tvivlere« angående det, der læres på disse skoler, man står overfor. Hvis de, der giver de unge piger undervisning, magter deres stof og virkelig kan få held til at lægge det godt tilrette, så er der nok at tage fat på — både på køkken- og husgerningsområdet, for ikke at tale om de forhold af mere teoretisk art vedrørende økonomien, ernæringen o.s.v. o.s.v., jo et 5 mdr.s kursus er ingenlunde for meget.

Vi, der står i skolens arbejde, har selvfølgelig stadig ønsker om at kunne forbedre undervisningen på så at sige alle områder, for hvert kursus, man begynder, mener man jo også at et og andet er forbedret. Her som på alle andre felter er økonomien jo også medbestemmende — intet er gratis, også tiden, der skal gives, koster penge.

Her på gl. Ankerhus har skolelivet gået sin jævne gang, siden vi til julen 1951 aflagde den sidste ordinære årsberetning — selv er vi glade for de forskellige forbedringer, der er sket siden da, det er jo de gamle elever, der bedst kan dele de glæder med os — for de nye elever, som ikke har prøvet det gamle, er det nye jo ganske naturligt (f. eks. det gamle badeværelse, der nu er som splinternyt med flisevægge og terrazzogulv m. m., bagekøkkenet i privaten, loftet i vævestuen, A-vasken i skolekøkkenet o.s.v.).

Hvert hold elever har sit »eget ansigt«, derfor bliver det ene kursus altid forskelligt fra det andet — trods det, man gerne vil lære eleverne, stort set er det samme — ligesom de oplevelser, som kan gives på stedet og i omegnen, også må blive af nogenlunde »samme skuffe«. Der skabes jo let traditioner på en skole, og disse præges også af, hvordan de modtages af de forskellige hold. Er der i elevflokkens initiativtagere til et eller andet, tilføres der jo på den måde skolelivet friske impulser, det var f. eks. en glæde for os, at vinterpigerne 52-53 *selv* trænede folkedanse, som endte med en meget smuk opvisning.

»Når somrens skønne tid er endt«, ja når man slutter et kursus, enten det er sommerens eller vinterens, og man tager afsked med de unge piger, og de sendes hjem — kan man pludselig frygte, at den »bagage«, de vender hjem med fra skolen, ikke er bleven vægtig nok, så er det, man siger til sig selv, ja næste hold skal man nå videre med — og man ønsker, eleverne vil forstå at udnytte det, de har fået på skolen, arbejde videre med det, sådan at de før eller siden kan føre bevis for, at de virkelig har haft gavn af deres kursus.

Det er ikke uden grund, der tales så meget om vejret, for deraf afhænger så meget, bl. a. de ture, man gerne vil tage med eleverne i omegnen, ligeledes de udendørs fornyelser, man synes hører sommeren til — i år oplevede vi da sommer, vi havde også sådan ønsket, at de unge piger, der skulle komme hertil fra Færøerne i år, kunne få lejlighed til at slikke megen solskin hernede.

Hvor har man lyst til, når foråret og den tidlige sommer er allerfinest, da at hidkalde gode venner til Sorø for at se, hvor dejligt her er. — Derfor var det på flere måder en stor glæde, også for os, da fru Eriksen til sin fødselsdag i de skønneste majdage fik besøg af sin stoute slægt fra Vendsyssel — og ved hvilken lejlighed de forholdsvis nyankomne sommerpiger med deres kulørte lygter og sang også var med til at fremhæve den tidlige sommeraftens romantik. Ellers vil mange af vore fester, sammenkomster og ture naturligvis »gå igen« kursus efter kursus, men får alligevel hver gang sit eget anstrøg. Søen rundt — om sommeren to gange — første gang spadserende, anden gang sejlede. I år blev det i en morgentime, en egen charme så tidligt på dagen, båden syntes ikke det samme, vi måtte »vente på skib« en rum tid — men turen blev dejlig. Sct. Hans aften — ideelt sommervejr, masser af gæster i haven.

Cykleturen til Trelleborg og derefter til Bildsø Strand faldt på en dag med 30° varme — så det var en flok »rødhuder«, der vendte hjem fra »vikingefærden«.

Elevmødets lørdag aften sluttede, som andetsteds fortalt,

også ved friluftscenen, det blev også en køn og morsom aften — månen anbragte sig så strålende, kastede sit skær nedover søen, engen og plænen — seminarieeleverne dannede spalier med fakler fra gl. Ankerhus til modelkøkkenet, en smuk og lysende allé, som det var helt betagende at færdes ad.

Ovenpå elevmødets travlhed finder vi det passende at tage ud på en lang tur — det bliver næsten altid af en eller anden omvej til København, fordi vi altid der kan få noget særligt at se. I år gik turen om ad den nye Munkholmsbro (stedet er en af Sjællands perler) til Frederiksborg slot, langs Øresund til København, besøgte Mindelunden, beundrede »Gefion«, der sprang, entrede færøskibet »Tjaldur« og »tøflede« rundt i de overtrækssko, som et besøg på sådan et fornemt sted kræver — nemlig repræsentationslokalerne på Christiansborg med de meget kostbare gulve. Vi glædede os over alt det smukke, landet der ejer — sluttelig tog vi ud i Torvegade, der bor fru Eliasson, og hos hende hyggede vi os ved en kop the, inden turen atter gik hjem — og hvor de få hjemmевærende, som ikke havde været med, tog imod os med tændte lys langs havegangen, så vi rigtig følte os velkomne hjemme igen.

Af 1ste års blev vi en aften inviteret på en »rundrejse« ovre i salen — gennem forskellige optrin blev vi ført fra by til by, og blev stillet overfor det, de enkelte byer særlig var bekendt for, f. eks. Odense med H. C. Andersen, Ribe med Dronning Dagmar, Blichers hjemegn med »E Bindstouw«, hvor Elna Holm — også fra den egn og på modersmålet ypperligt gengav den »jenarmed sældat« — o.s.v., det var meget smukt, så man fryder sig ved at tænke tilbage derpå. Skolelivet med ungdommen giver mange »billige« og gode fornøjelser.

Vi ved jo, eleverne skifter hvert halve år — og er jo spændte på, hvem der finder hertil. I vinter har vi også måttet skiftet lærerinder, idet frk. Simmenfeldt, som har været vor trofaste medhjælper i flere år, er taget hjem for at hjælpe sine forældre, og har vist også travlt med at sy udstyr — er her bleven afløst af Johanne Pedersen Brønshøj,

tidligere lærerinde på Graasten husholdningsskole og senere på Grønland et par år. Grethe Jensen, som sidste vinter var os en god hjælp i »Privaten«, har nu fået sit eget hjem, og vi er glade for, at Nico Sloth har kunnet fortsætte hendes arbejde. Frk. Ravnholt, som i nogle semestre gav os en erfaren og hjælpende hånd, og som er bleven mere og mere optaget af aftenskolearbejde her i omegnen, har vi måttet erstatte med den unge håndgerningslærerinde Anelise Christensen fra Ollerup. Vi andre »gamle«, fru Eriksen, frk. Højer og undertegnede sender tidligere elever en tankehilsen nu og da, men glæder os over, at der er andre, som følger i jeres fodspor, og at vi i vinter har fået så mange elever fra landets forskellige egne.

Margaret Lauridsen.

Gode nyheder

i 474de beretning fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur

Angående sortsforsøg med lave marværter i 1950 finder man en bemærkelsesværdig og betydelig udvikling af ærtesortementet siden sidste sortsforsøg med lave ærter i 1943-45, som vil glæde mangan en havebruger og husmor.

Sorten *Safir Toflø S.53*, der har været med i prøvedyrkningen, har givet et merudbytte af grønne frø, der langt overgår alle andre tidligere anerkendte lave ærter. Således overgår Safir den kendte og tidligere anerkendte sort *Wit-ham Wonder* med ca. 40 %. *Safir* er ca. 50 cm høj, af god kvalitet, sød smag, sund og tidlig — så må man jo håbe, at det også vil være muligt at skaffe sig udsæd af den.

En anden tilfredsstillende nyhed er, at rabarbersorten *Linnæus*, der findes i så godt som alle haver, har så lavt et indhold af oxalsyre, at man ifølge husholdningsrådets beretning for 1952-53 betegner dette som værende af underordnet betydning.

Linnæus er den langstilkede, lyserøde, tidlige rabarbersort, som er først fremme i haverne om foråret, og nu kan man altså med god samvittighed bruge løs af denne, eventuelt uden tilsætning af kalciumkloridopløsning. Det var rart.

Agnes Eliasson.

Tanker i en rationaliseringstid

Rationalisering er jo i vor tid blevet et slagord, som man ikke kan undgå at støde på eller beskæftige sig med — ligegyldigt på hvilket område ens daglige arbejde ligger.

Derfor må vi, der har en gerning som vejledere for husmødre og vordende husmødre — på kursus og skoler — også søge at praktisere rationalisering i vor undervisning.

Når der tales og skrives så meget om alt, hvad husmødre bør have tid til at deltage i og følge med i — både i og udenfor hjemmet — er det vist alle »husoldningsfolks« pligt at hjælpe dem til at spare tid fra det huslige arbejde til andet formål.

Hvordan gør man så det?

Jeg tror ikke, man kan give et bestemt skema for rationalisering i husholdningsarbejdet; det må blive individuelt efter hver enkelts forhold og omstændigheder. Men man kan give nogle forslag. Jeg tænker ikke her på den mekaniske rationalisering, som ikke så nær alle husmødre har lejlighed til at udnytte. Det, man må stræbe efter, er en *forenkling* for den »lille« husmoder i hendes arbejde — specielt indenfor madlavningen. Man må revidere og forenkle opskrifter og tilberedningsmetoder — måske også stærkere fremhæve de forskellige »grunddejges« udnyttelse. For at give et par konkrete eksempler på dette kan jeg nævne: »Bolledejgens muligheder« — som en elev udtrykte det i sin dagbog. Eller: Fremstilling af flere slags bagværk af samme dejg o. s. v.

Mon ikke den form for rationalisering kan blive en hjælp i det daglige arbejde, så det kan blive *overkommeligt*, uden at resultatet forringes derved.

Kumbel har skrevet et godt gruk

Det nyttigste talent, jeg ved,
er faktisk overkomsomhed.
Det greb der gør, at ting bli'r gjort,
før »bøvlet« med dem bli'r for stort.

Men nu er vi midt i juleforberedelserne, og kan rati-

onalisering forliges med julens mange traditioner — ikke mindst på det madmæssige område?

Det kan vist være vanskeligt, og mon ikke man skal være forsigtig med at rationalisere så stærkt, at det hele bliver kedeligt og upersonligt. Man må passe på, at glæden og tilfredsstillelsen ved selve arbejdets udførelse ikke forsvinder. For os, der ikke har fået de store talenter betroet, kan der godt fåes en slags personlig udløsning gennem noget så prosaisk som at pynte en lagkage eller dække et bord.

Disse linier må ikke opfattes hverken som noget nyt eller udtømmende om emnet, men kun som det, de er: Tanker om rationalisering.

Ingeborg Højer.

NYE HJEM

Vi, der står i husholdningsarbejdet, har hvert år den naturlige glæde at se mange af vore tidligere elever danne eget hjem.

I år således Pia Henningsen, Egevangsallé, der som nygift besøgte os med sin mand, videnskabsmanden mr. Mauburry-Lewes fra England. — Karen Magrethe Østergaard, Strandholt, Horsens, der så beredvilligt og kønt spillede for os i sin studietid. Vore tidligere hjælpelærerinder på Gl. Ankerhus Nanna Nielsen fra Harresø og Grethe Jensen fra Eggeslevmagle. Jytte Uth Rasmussen fra Glumsø, Gerda Slente Henriksen fra Himlingøje, Sigrid Fabricius fra Gilleleje, Inger Lauritzen fra Århus, Karen Kristensen fra Skellingsted, Jytte Hansen fra Odense, Tove Jørgensen fra Klodskov og Anna Erichsen, Stubbekøbing.

Vi ønsker dem alle lykke til at fylde den gerning, som derigennem er dem betroet, og det ville være morsomt ved lejlighed at høre lidt fra dem.

Textil-eventyr

Jul og eventyr hører sammen, derfor er det ganske naturligt, at fru Lauridsen har ment, det var rigtigt at få lidt med i årsskriftet om tekstil; idet alt, hvad denne gruppe rummer, er en eventyrverden for sig; den er rig på overraskelser, den er morsom i sin fremstilling af varen, enten det så gælder de mere kendte stoffer fra ældgammel tid, bomuld, hør, uld og silke; eller det gælder fremstillingen af de regenererede materialer — rayonstofferne — eller den rent syntetiske fremstilling af de nye kemofibre, nylon, perlon, dacron o.s.v. Vidt forskellige hver for sig og dog det samme mål, at tjene som beklædnings- og møbelstoffer m. m.

I år har skolerne og kurser gennem tekstilfabrikantforeningens belærende prøvemapper fået et så godt undervisningsmateriale stillet til rådighed, at det nu er muligt at lægge undervisningen op i det plan, faget textillære fortjener.

Det er nyttigt for enhver husmoder og ung pige at vide lidt om, hvorfor alt ikke kan bruges til samme formål, og hvorfor stofferne ikke tåler eller ikke kræver samme behandling i vask, rensning og strygning.

Hver type kræver sit for at kunne udnyttes bedst, og grunden til disse forhold giver eventyret tekstil besked om.

Benyt derfor, hvor der er lejlighed til det, tiden til et kursus i tekstil, nu ligger materialerne der, de som hidtil har været savnet så hårdt, og som giver de oplysninger, der er nødvendige at kende for at få det bedst mulige udbytte angående hvad, hvormeget og hvortil man skal anvende de forskellige stoffer.

Ingen af stofferne skal gælde som erstatning for de andre, men alle skal supplere hinanden med det fælles formål, at det enkelte stofs specielle særpræg gør stofferne hver for sig netop så slidstærke, praktiske, varme, kølige, smukke eller stilfulde, som der indenfor et hjemsrammer kræves og ventes af det pågældende stof.

Også for et hjems økonomi spiller det en stor rolle, at de stoffer, der købes til bestemte formål, også er de stoffer, der er velegnede og bedst egnede dertil, ellers vil vedligeholdelsen tære for hårdt på budgettet.

Studer eventyret tekstil; De får glæde og udbytte deraf.

Karoline Buckhøj.

Husholdningsundervisningen i livets tjeneste

Det var hovedtillen for kongressen i Edinburgh

Den 8. Internationale kongres for husholdningsundervisning, som holdtes i Edinburgh i dagene 12. til 18. august 1953 og havde samlet ca. 1200 deltagere fra 47 lande. Fra Danmark var mødt ca. 40 deltagere. De fleste af møderne afholdtes i een stor bygning, Mc. Ewans hall, men den sidste dag var kongresdeltagerne delt i to grupper, der hver behandlede sit emne. Emnerne ugen igennem var: *Husholdningslærere- uddannelsen i de forskellige lande* (det må bemærkes, at man i samtlige repræsenterede lande har en længere uddannelsestid end i Danmark!) Endvidere: *Praktiske metoder i husholdningsundervisningen, Hvordan kan man hjælpe husmoderen i hendes arbejde, Referat fra F.A.O.s arbejdsmark, Husholdningsundervisningen som forberedelse til andre erhverv og Husholdningsundervisning for voksne.*

Forniddagene var således godt besat. Hver eftermiddag var der lejlighed til at deltage i ekskursioner, dels af faglig art, dels af mere turistmæssig art. En rundfart til forskellige af Edinburghs skoler viste, at der gøres meget ud af håndarbejdsundervisningen i barneskolen, forholdsvis mere end af undervisning i husgerning. Vi besøgte endvidere det store husholdningsseminarium i Edinburgh, hvor der foruden selve uddannelsen af husholdningslærere gives talrige husholdningskursus af forskellig varighed.

En tur gik til et stort gartneri med 250.000 roser i blomst, og en anden dag var vi pr. bus til en smuk gammel klosterruin, der bl. a. havde historisk interesse, fordi Walter Scott ligger begravet der. Turen dertil gik gennem et meget afvekslende landskab, så vi fik et lille kik af Skotlands natur.

Om søndagen var der både protestantisk og katolsk gudstjeneste i to af byens kirker — vi gik med til den protestantiske, men den var alligevel temmelig forskellig fra vores gudstjeneste og derfor interessant at overvære. Derefter var der samlet udflygt med tog til Glasgow, sejltur på floden Clyde og på Clyde fjorden med dens mange bugtninger.

Bystyret var værter ved en stor reception den første aften, hvor man bl. a. så de gamle skotske danse udført af skotter i maleriske dragter. En af de sidste dage var kongresdeltagerne statens gæster ved et garden party på et slot lidt udenfor Edinburgh. Ved disse to lejligheder optrådte mange i nationaldragt, og det gjorde sammenkomsterne ekstra festlige.

Indtrykkene fra kongressen kan ganske kort sammenfattes i dette, at der er ikke så stor forskel på husholdningsundervisningen i de forskellige lande, og ganske særligt: at der er enighed om, at det er

meget vigtigt at lære den opvoksende ungdom respekt for husholdningsarbejdet og anerkende det som en vigtig faktor i hjemmets trivsel og velfærd.

I. J. Kæstel.

Kloge ord udtalt ved kongressen for husholdningsundervisning i Edinburgh

(Uddrag af referat gengivet i »Husholdningslærerinden« nr. 15, 1953)

Lord Home, minister of state, sagde: »Hjemmene er det centrale i det kristne samfund; vi kan bygge huse, men ikke hjem, alt familieliv er ikke godt, men eet er sikkert, et godt familieliv er grundlaget for et sundt samfund. Vi kan skaffe skoler og uddannelse, men religion og moral grundlægges ved forældres kærlighed og omsorg. Kvinder har altid arbejdet, men aldrig så meget som nu, hvor mange har arbejde både ude og hjemme, det er vore dages samfundsproblem. Levestandarden i dag omfatter mere end nogensinde før, midlerne hertil kan ikke skaffes af manden alene. Navnlig børnene i byerne mister noget, de vender hjem til et tomt hus og henvises derfor i mange tilfælde til gaderne; deres karakterdannelse bliver derved ofte mindre stabil. Hvis De i kraft af Deres uddannelse kan være medvirkende til at løse disse problemer, er meget nået.«

M. Joseph Piller, president for Fédération Internationale de l'Enseignement Ménager sagde blandt andet, at kongressen kun kan blive vellykket under en sådan dronnings protektion. »Social fremgang består ikke i almindelig velstand, men i folkets evne til at hjælpe hinanden indbyrdes, til at skabe solidaritet og selvdisciplin, hvorved enhver vil kunne finde sin plads i samfundet.«

En engelsk diskussionsdeltager beklagede, at de nyuddannede lærerinder ofte kom ud i arbejdet uden at ane, hvordan de skal forvalte deres kundskaber og finde kontakt med dem, de skal undervise, og hun foreslog, at man på en eller anden måde fandt en løsning på dette.

Praktiske metoder i husholdningsundervisningen. Indleder var Mrs. S. Fritsch, husholdningsinspektør i Paris, hun sagde: »Det første og vigtigste spørgsmål er kravet om en psykologisk baggrund, uden den kan man ikke overvinde vanskeligheder og ikke opnå de ønskede resultater. Lærerinden må først og fremmest søge at tilpasse de unge efter det samfund, de skal leve i. Lærerindens personlige egenskaber spiller derfor den største rolle, da hun i kraft af disse bedre formår at give eleverne kendskab til livet og forståelse af medmennesker i alle kår. Ved iagttagelse af fejl og mislykkede forhold kan også meget læres.

På miss Gibsons skole indkaldes de unge lærerinder en passende tid efter deres uddannelse til et møde, hvor man drøfter deres arbejde og deres uddannelses tilstrækkelighed. Når en ung pige går ud af skolen, er hendes personlighed stadig i sin vorden, det er en lærers

opgave at udvikle den, og for at opnå det må læreren selv være en personlighed. En lærer er ikke, hvad han ved, men hvad han er. Man bliver aldrig færdig med at udvikle sin personlighed.«

Miss Wilfred Horton, U.S.A.: »Social forståelse og personlige egen-skaber tæller inden for alle beskæftigelsesmuligheder — lige så meget som faglig dygtighed. Vi må nære en dyb interesse for de mennesker, vi arbejder for, selvom vi her kommer fra mange lande med hvert sit sprog, har vi et fælles sprog, det er hjemmenes og familiernes.«

Ved en som ikke personlig kunne være med.

Hvordan ville hun være blevet hvis! —

(Uddrag af et radioforedrag)

— *Hvordan var Louise blevet, hvis hun var vokset op på landet? —*

— *I tankerne søgte jeg at placere hende et sted, hvor hun kunne være blevet sig selv, for nu var jeg blevet klar over, at den fortryllede Louise egentlig var den rette; mens den Louise, jeg arbejdede med til daglig, var en skiftling!*

Jeg ved et sted, hvor Louise skulle ha' hørt til: I et lille skovløberhus, som jeg kender fra min barndom. Et lille hvidkalket, stråetækt sted i en sjællandsk skov ved en sø og med en båd i søen. Et pandekagehus, hvor søndagsgæster kan få brygget deres kaffelår, og hvor de kan slå sig ned ved grønne plankeborde med deres madkurve. Hvor der er en hund, mange misser og et par geder med lam, en hønsegård og vistnok også en gris. Foruden alt det myldrende småliv, der fødes og gror i en skov — samt svanerne i søen.

Der boede også engang en mand og en kone med mange mørktoppede unger, som Louise godt kunne ha' været søster til. De var mørke i loden efter moderen, der var rank og pæn med et lille trekantet sluttet ansigt, lidt trutmundet profil, men altid venlig og rolig. Hun havde nok ofte travlt, men det kunne ikke ses på hende, alting blev taget efter tur, som det kom, med rolig selvfølgelighed — og man kan ikke tænke på hende uden at lugte kaffe! Den aroma kom hun fra og gik ind i — —, den ligesom ombølgede hendes person og blev eet med den, så farveindtrykket, man fik af hende, altid var brunt.

Sådan en mor kunne jeg ha' undt Louise.

Op faderen — han var ligeså dejlig: Et stort lyst, garvet ansigt med vejrblå øjne og høhår. Han smilede meget og

havde et langtrukket sjællandsk sprog, der ligesom kælede for den, han talte til. Han havde også altid tid, masser af tid, hvad enten han stod ved huggeblokken, malerbøtten, eller man mødte ham i skoven med øksen på nakken.

Nede ved søen er der altid træer, der læner sig ud over vandspejlet, nogle er væltet helt og ligger og strækker deres lykkelige stammer og et dejligt stelværk af grene langt ud i vandet, et vidunderligt sted for gemmelege, opdagelseslugter og drømmerier. Her springer skovløberbørnene omkring med deres kammerater, og de er brune som skovbunden, akkurat som om de havde antaget beskyttelsesfarve ligesom skovens dyr. De er ikke lette at finde og alligevel ikke vanskelige at fange ind, når mors venlige stemme eller fars langtrukne trompetstød kalder dem hjem.

Her i sådan et lille hjem i skoven ville Louise falde til som et agern i sin skål. RUM og RO og samliv med væsener, accepterer hende, som hun er, det er det, Louise trænger til! Og selvom der også her vil blive stillet krav til hende, så vil de være præget af skovfolkenes langmodighed og forråd af tid. Ja, hun vil såmænd også kunne lære at læse når hun har at den indre ro, som nu engang er en betingelse for, at et hvilket som helst arbejde med hovedet skal kunne lykkes!

Å ja, jeg er sikker på, at Louise ville blomstre og blive lykkelig, når hun kom i det grønne! — Jeg kan se hende falde i staver over et dugget edderkoppespind, hvori småbilledyr gør deres sidste spræl. Se hendes brune dådyrøjne blive store og dybere i farven, fordi hun synes, det er så »sønd« så »sønd« — og alligevel så kønt!

Jeg kan se hende sidde i båden og blive stille over farverne og vindenes krusning af vandet — og se hendes indre fryd, når hun pludselig kommer til at træde på mos, der er eftergiveligt og blødt som et kærtegn om foden.

Åk ja, men hvad er der at stille op med Louise? — Og hvorfor er det faldet mig ind, at fortælle en stump af hendes historie og i fantasien knytte hendes skæbne til min barnheds pandekagehus? Jeg ved såmænd ikke — Louise bor jo ikke i det grønne og vil næppe nogensinde komme til det.

Alligevel er min lille fantasileg vist ikke leget forgæves. Jeg har selv haft godt af det, og det kan måske smitte af på Louise. — For det er sundt at spørge sig selv: Hvordan ville hun eller han være blevet, hvis — —?

Så undlader man at dømme og kommer til at elske mere.

Karen Blicher Dam.

De, der gik bort

Af de mange, der er gået bort og som har beriget skolelivet på Ankerhus, mindes vi med tak Niels Dael, Liselund. M. L.s gamle ven, bygmester Jacob Thommesen, Leving. Fhv. finansminister H. P. Hansen. Lærer Johansens søde datter fra Krøjerup, fru Grethe, der skønt ung nåede at gøre en indsats i skolearbejdet. Fru Maren Kristensen, som var med at præge Ankerhus som husmor på gården for over 40 år siden. Fru Rasmussen-Hansen, Hvalløs, pioner fra vandre lærerindernes første tid, hvor også Dagmar Bagge Holm fik sin virke. Jørgen Banke. Digteren Anton Berntsen. Fru Karen Høloft, f. Bransager var trofaste gamle elev. Agnes Barding. Astrid Øksne, den intelligente, unge norske lærerinde. Forstander Claus Clausen, Skårup, hvis familie hører til skolens trofaste kreds.

Det var meget vemodigt, at Karen Harrekilde skulle miste sin mand — og det var en personlig sorg for mange, at den kære, opofrende fru pastor Jespersen gik bort. Også Sofie Petersen, Rønne, fru gasværksbestyrer Jensen, fru sadelmager Hansen og fru Jørgensen, »Concordia«, blev det slut for. Ester Petersens far, den sloule kaptajn, og Sofijs mor, fru Johanne Tams fra Sydslesvig. Skolens første landbrugslærer P. S. Lauridsen og lærer Thormann Petersen, Kinderlofle.

Slægten Lauridsen havde den sorg at miste fru Ingrid Mortens, og skolen den tapre fru Ingrid Langkjær og mor Magda sin gode ven, den kloge fru Marie Winther fra Mellem Mølle.

Fru Henriette Schönberg Erken, Lilemørs prægtige mor, en af Norges betydelige pionerer for husholdningssagen, som allerede sammen med dr. Steen var med til at præge den pædagogiske undervisning og senere gennem talrige afhandlinger og foredrag gavnede hele Norden, stullede sine dage i en høj alder på Dystingebo.

Ære være deres minde!

KURSUSDELTAGERE 1953

Husholdningslærerinder, dimitteret 28. marts 1953

- 804 Agnes Myrup Andersen, Langagergård, Vindblæs, 98 mg
 805 Olga Bang, Holtet, Flauenskjold, 89 mg ÷
 806 Ane Berglund, Godthab, Grønland, 85¹/₃ mg ÷
 807 Karen Nygaard Christensen, Løvel, Viborg, 100²/₃ mg +
 808 Maja-Lise Christiansen, præstegården, Herfølge, 105²/₃ ug ÷
 809 Bodil Fosby, Stadshauptmann Aas vei 1, Drammen, 93¹/₃ mg
 810 Kamma Frandsen, Kløvested, Borup, 99 mg
 811 Aase Vestergaard Hansen, Alborggade 21, Århus, 105¹/₃ ug ÷
 812 Eva Hansen, Esrogård, Gerlev, Krogstrup, 103 mg +
 813 Jytte Hansen, Munkebjergvej 8, Odense, 101¹/₃ mg +
 814 Inger Holtum, Møllergård, Vra, 100²/₃ mg +
 815 Inger Houmøller, Ramsvej 1, Viborg, 106¹/₃ ug ÷
 816 Kirsten Jacobsen, »Høngård«, Hjørring, 81¹/₃ g +
 817 Ruth Storgård Jacobsen, Toftlund, Ikast, 101²/₃ mg +
 818 Anna Jensen, Nr. Dalsgård, Mygdal, Hjørring, 89²/₃ mg ÷
 819 Ruth Gunnarsen Jensen, Ellemosevej 2, Sorø, 106¹/₃ ug ÷
 820 Gurri Skovvang Jørgensen, Bødstrup, Slagelse, 95³/₃ mg
 821 Ruth Jørgensen, Nr. Næra, Skamby, 100²/₃ mg +
 822 Ellen Kristensen, Tubæk Møllegård, Præstø, 105²/₃ ug ÷
 823 Marie Hovmand Madsen, Jyderodsgård, Svinsbjerg 100¹/₃ mg +
 824 Kirsten Nielsen, Labæk 17, Holbæk, 94²/₃ mg
 825 Elisabeth Nissen, Storegade 35, Haderslev, 97¹/₃ mg
 826 Gerda Osterland, Brønderlevvej 34, Dybvad, 100¹/₃ mg +
 827 Edith Borch Pedersen, Systofte, Nykøbing F, 90 mg ÷
 828 Bodil Lund Petersen, Syrenvej, Risskov, 86²/₃ mg ÷
 829 Ketty Mangaard Petersen, Valdal 8, Vordingborg 101¹/₃ mg +
 830 Inge Pilholm, Bavnhøj, Store Heddinge, 60²/₃ g
 831 Else Rasmussen, Bønkel, Lamdrup, 91 mg ÷
 832 Jytte Uth Rasmussen, realskolen, Glumsø, 100²/₃ mg +
 833 Sara Rasmussen, Zastrow, Sønderlø, 105¹/₃ ug ÷
 834 Else Risgaard, Risgård, Hørby, 75 g +
 835 Inge Rønby, Nørregade 29, Skive, 95¹/₃ mg
 836 Bertha Schmidt, Ollestrup, Slagelse, 102²/₃ mg +
 837 Karen Skyum, Smedegård, Bælum 97 mg
 838 Valborg Rask Sølvsten, Tværmarksvej, Vejlbj, Risskov, 87²/₃ mg ÷
 839 Nico Sloth Sørensen, Gulle, Bjerringbro, 104 mg +
 840 Kirsten Thorsen, Ventegodtgård, Lille Skensved, 95¹/₃ mg
 841 Bodil Troelsen, Vansted, Løgstør, 101¹/₃ mg +
 842 Karen Margrethe Østergaard, Strandholt, Horsens, 108¹/₃ ug ÷

Elever bestået 1ste års eksamen i praktisk husgerning

- 897 Inger Dahl Andersen, Sdr. Kongevej 12, Kolding
 898 Margrethe Brandt, Ingerslev, Hasselager
 899 Annelise Bredholt, Edelslund, Løften
 900 Eli Christensen, Agdrup, Lørslev
 901 Merry Christensen, Dyrchøjgård, Båring, Asperup
 902 Thora Dissing, Søndergade 23, Tårs
 903 Hanne Egmos, Kong Hansgade 6, Ålborg
 904 Nina Engell, Søndergade 11, Rønne
 905 Kirsten Eriksen, Assedrup
 906 Inge Dalskov Frederiksen, Suhrsvej 6, Maribo
 907 Else Grimstrup, Hornborg, Flemming

- 908 Birgit Tanholdt Hansen, Svinget, Tørring
 909 Else Marie Hansen, Klonemosegård, Himmelev, Roskilde
 910 Else Marie Hoen, Øvre Hoen, Høkkund, Eiker, Norge
 911 Else Vejsgaard Jensen, Skårupgård, Nodager, Kolind
 912 Inger Marie Jensen, »Ragholm«, Rønde
 913 Inga Jespersen, »Bro Mølle«, Vejrumbro
 914 Anna Margrethe Kristensen, Vorslunde skole, Give
 915 Fanny Houmann Kristensen, Haregade 17, Nyboder, København
 916 Birgit Lange, Amagerbrogade 249², København
 917 Agnethe Wistoft Larsen, Blankenborg, Nyborg
 918 Gudrun Kristinsdottir, Hringbraut 39, Reykjavik
 919 Inger Larsen, Langtved mark, Ullerslev
 920 Malfriid Lindaas, Eidestranda, Nordmøte, Norge
 921 Karen Milthers, Skivum skole, Vægger
 922 Elisabeth Mortensen, »Fædresgave«, Herringe, Rudme
 923 Margrethe Mortensen, Ny Bjerreby, Tasinge, Svendborg
 924 Alice Nielsen, Damme-Købbel, Askeby
 925 Åse Kragh Myrup Pedersen, Amtoft, Veslås
 926 Anna Holm Pedersen, Løgsted kalkværk, Løgstør
 927 Gerda Pedersen, Laulundsgade 1, Herning
 928 Anna Rasmussen, Vrå, Vrinner
 929 Anna Schultz, Stubdrup, Dybvadbro
 930 Erika Sieden, Chemnitzgade 60, Slesvig
 931 Elise Simonsen, »Rolighed«, Gylling
 932 Margit Simonsen, Bøgebjerggård, Glamsbjerg
 933 Kari Strand, Bekkelagsvei 19, Bekkelagshøgda, Oslo
 934 Marie Busk Sørensen, Houlbjerg mark, Laurbjerg
 935 Tove Sørensen, Davinde, Marslev
 936 Agnes Øines, Fauske, Salten, Norge

Elever på 1ste års kursus fra maj 1953

- Esther Boholdt-Petersen, Østergård, Hedehusene
 Elna Christensen, Enghavegård, Andst
 Metha Christensen, Lindegården, Ørsted
 Gerda Fender, Østerende 6, Husum, Slesvig
 Johanne Fogh, Grøngård, Gabøl
 Helga Fosse, Hjelmestvej 16 a, Bergen
 Birgit Frederiksen, Holbækvej, Mørkøv
 Hilda Germansen, Kjersminde, Vammen, Viborg
 Marie Grell, Askov, Vejen (maj-sept.)
 Birthe Hansen, Tebstrup, Skanderborg
 Ruth Dalsgaard Hansen, Næsbyvej, Ranum
 Ruth Helbo, Kasted, Mundelstrup
 Birte Hinrichsen, Tjæreborg
 Elna Holm, Skarrild, Kibæk
 Hedvig Holme, Øster-Hæsinge, Højrup
 Else Jakobsen, Kortvedgård, Grimstrup, Maribo
 Lis Jakobsen, Kongevej 100, Sønderborg
 Anna Jensen, Ubbstrup, Korup (maj-aug.)
 Grethe Jensen, Kirkebjerggård, Fodby
 Else Jensen, Næsbyhoved-Broby, Næsby
 Johanne Kyhnau Jensen, Hørseløg skole, Sorø
 Kirsten Kiel Jensen, Kragholmsgade 11, Frederikshavn
 Anna Kjær, Hestlund hovedskole, Bording
 Agnete Kloppenborg-Skrumsager, Kanekær, Kelstrup, Sdr. Vilstrup

Agnete Bayer Knudsen, Agdrup, Tårs
 Målfrid Krogsrud, Ullern skole, Skarnes, Norge
 Lise Kyvik, Dr. Gydas gaten 1, Haugesund
 Ida Eg Larsen, Skolevej 8, Glamsbjerg
 Inge Lisbjerg, Herningvej 1, Holstebro
 Grethe Lund, Byvang, Højer
 Ellen Madsen, Keldstrup, Vig
 Jonna Nielsen, Næsbyholm skovridergård, Glumsø
 Karen Nielsen, Anneksgården, Skellerup, Hobro
 Birte Olsen, Trekronervej 15, Viborg
 Birthe Pedersen, Platanvej 2, Hadsten
 Karen Pedersen, Langagergård, Ø. Uttrup, Ålborg
 Herdis Petersen, Agård
 Ellen Salvesen, præstegården, Borge, Norge
 Anna Schrøn, Adolph Meyersvej 6, Århus (maj-aug.)
 Sigrun Svendal, Kirkegaten 47, Bergen
 Karen Svendsen, Sdr. Tranders, Gistrup
 Ellen Sørensen, Gundestrup, Års
 Birte Thomassen, Tiufkjær, Fredericia
 Inger Brix Thomsen, Pedersholm, Oppe-Sundby
 Birgit Thygesen, Toldbodvej 3, Svendborg (maj-sept.)
 Judith Ødegård, Løge, Bryne, Jæren, Norge

3 mdr. mere teoretisk kursus fra januar 1953

Ellen Aamand, Elkjærgård, Starup, Gravens
 Else Andersen, Skovager, Kæderup, Tureby
 Jytte Dinesen, Brande (jan.-febr.)
 Ane Lise Dissing, Søndergade 23, Tårs
 Hilda Germansen, Kjersminde, Vanmen, Viborg
 Birthe Hansen, Tebstrup, Skanderborg
 Tove Hansen, Toftegård, Rødby
 Kirsten Jacobsen, Vesterø havn, Læsø
 Kirsten Krarup, Arnedal, Horslunde
 Dora Lund, Julianehåb, Grønland
 Else Søndergaard Nielsen, Haldum Højgård, Hinnerup
 Jenny Skov Nielsen, Østergade 20, Kjellerup
 Karen Odgård, Fjallerslev, Nykøbing Mors
 Karen Pedersen, Langagergård, Ø. Uttrup, Ålborg
 Sigrun Svendal, Kirkegaten 47, Bergen
 Grethe Høy Sørensen, Stadion Alle 31 A, Århus
 Birgit Thygesen, Tolbodvej 3, Svendborg

5 mdr. husholdningskursus fra maj 1953

Grethe Andersen, Fællesskoven, Jægerspris
 Inge Andersen, Kamstrup mejeri, Roskilde
 Inger Marie Andersen, Kirke-Flinterup, Sorø
 Anne-Mette Berg, Jyllingevej 41, Vanløse
 Nomine Brütt, Nibøl hovedgade 9, Nibøl
 Elly Clemmesen, Videbæk
 Bodil Ellefsen, Midvåg, Vågø, Færøerne
 Gro Gravesen, Ski, Norge
 Kirsten Krarup Hansen, Håstruppgård, Fredericia
 Katrin Hansen, Husabrugv, Thorshavn
 Bente Boel Hare-Hansen, Tjørnevænget 7, Nr. Sundby

Inga Jacobsen, Hoyvik, Thorshavn
 Marjum Jacobsen, Lervig, Thorshavn
 Grete Hoelgaard Jensen, Glaciset 31, Lyngby
 Aase Joensen, Saltangará, Thorshavn
 Bente Jørgensen, Vestergade 22, Slagelse (maj-juli)
 Elin Klitgaard, Vestergade 55, Nr. Sundby
 Hanna Kring, Friesischest. 46, Westerland, Sild
 Helle Laursen, Kildetoften 29, Faborg
 Elsebeth Boelt Møgenssen, Osted, Roskilde
 Elin Olsen, Bent Grubbesvej 15, Holbæk
 Kathrina Olsen, Høviksvegen 32, Thorshavn
 Margrethe Bruun Pedersen, Pilehavegård, Herlufmagle
 Inger Pind, Ø. Havnevej 25, Svendborg
 Grethe Poulsen, Klokkehøj 3, Vrå
 Inge Winther Rasmussen, Pyrus alle 11, Kastrup
 Bente Rytter, Gimlinge, Flakkebjerg
 Karla Schrøder, Pastorenstr. 4, Slesvig
 Hjørdis Simonsen, Saltangara, Thorshavn
 Inger Lise Sørensen, Lykkesholms alle 3 D, København
 Gyda Pedersen Larsen, Holshjerggård, Tåstrup — hospitant (juni-juli)

5 mdr. husholdningskursus fra november 1953

Marianne Aggerbeck, Nøjsomhedsvej 2, København
 Inger Andersen, Hollændervej 16, Dragør
 Elise Aahammer, Vibevej 49², København
 Anne-Marie Aaskilde, Østby, Skibby
 Birthe Boye, Ernstminde, Vesterborg
 Bente Breidel, Lindevej 8, Ruds Vedby
 Elise Christensen, Hårby Lime, Hårby
 Anna Grethe Christensen, Rødeng, Sorø
 Kirsten Dahl, Bjergby, Hjørring
 Bente Dewulff, Jensløvsvej 16, Charlottenlund
 Inge Ductoft, Brogade 2, Holbæk
 Elise Gallaus, Carl Bernhardsvej 7, København
 Aase Gudiksen, Overgård, Brødal
 Bente Holm, Ledreborg, Lejre
 Conny Isaksson, Højgårdsalle 72, Hellerup
 Bente Jensen, Kragmosegård, Bjeverskov
 Fanny Aistrup Jensen, Højlandsvej 2, Lille Værløse
 Anna Johansen, Ronæs, Marstal
 Dagny Koldsø, Nees, Vemb
 Dora Konrad, Hallendrup, Kolind
 Nora Houmann Kristensen, Haregade 17, København
 Tove Pauli Kristoffersen, Skovvej 117, Århus
 Karen Abildgaard Larsen, Abildgård, Biersted
 Eli Lund-Jensen, Vemmelev, Forlev
 Rigmor Brink Lauridsen, Kirkevej 320, Strandby, Esbjerg
 Eva Lawaetz-Olesen, Agernæs, Ebberup
 Kirsten Lawaetz-Olesen, Agernæs, Ebberup
 Kirsten Melbye, præstegården, Birkerød
 Elisabeth Meldorf, Tranegårdsvej 35, Hellerup
 Inge Meng, Ringstedgade 27, Næstved
 Else Nielsen, Frølunde, Korsør
 Kari Nordstrøm, Skogveien 6, Oslo
 Gunhild Nybo, Nr. Lind, Herning

Jonna Paulsen, Algade 18, Gørlev
 Gerda Juhl Paulsen, Nyvej 21, Randers
 Lizzie Schiøler Paulsen, Lotusvej 51, København
 Else Neel Pedersen, Kingelgade, St. Magleby
 Marta Petersen, Ravnkærskov, Ravnkær
 Grethe Ehlig Petersen, Ø. Boulevard 19, Nakskov
 Elsebeth Bay Rasmussen, Rypevej 5, Hellerup
 Tove Stiegler, Tofthlandsvei 21, Bergen
 Gerda Storm, Svanningemark, Fåborg
 Christa Thielsen, Nystaden 34, Flensborg
 Gerda Østergaard, Mosegård, Hvam

**3 mdr. forberedelseskursus for skolekøkkenlærerinder
 fra maj 1953**

Oda Larsen, Hjembæk skole, Jyderup

Øvelsesskolen fra september 1953

Elisabeth Binzer, Holsteinborg, Grønland
 Aase Dittmann, Delhøjgård, Snese
 Elisabet Kjær Jensen, Hejlskov, Mørke
 Tove Birch Jensen, Hejlskov, Mørke
 Karen Margrethe Juul, Overby, Sj. Odde
 Kirsten Larsen, Tersløse, Dianalund
 Birthe Nielsen, Blangslev, Lou
 Inga Schiøtt, Hyllested, Dalmose

Hospitanter

Skolekøkkenlærerinde Margrethe Hansen, Sdr. Vilstrup
 Bestyrerinde Anna Wærum, Sør Trøndelag, Øyuni, Norge

I ungdoms- og aftenskolen var der i sommer et hold unge piger med 19 deltagere. I vinter er der 2 hold unge piger med 28 deltagere, et hold unge mænd med 16 deltagere og et hold husmødre med 25 deltagere.

I skolekøkkenundervisningen deltager 55 børn fra omegnskommunerne.

Godt nytår allesammen!

Magdalene Lauridsen vil gerne takke så meget for alle de hilsner hun modtager gennem breve og besøg fra såvel unge som gamle elever selv helt fra de første år.

Fru Lauridsen har det forholdsvis godt — men det at hun ikke personlig kan læse eller skrive og kun på anden hånd kan give sine tanker udtryk er jo en stor gene.

Selvom hun efter sin sygdomsperiode til tider kan have svært ved at koncentrere sig, er hendes tanker som regel dog usvækket klare, dog synes M. L. alligevel ikke at hun kan deltage i diskussioner og møder mere da ord og navne undertiden kan glippe.

Alle på skolen er forstående og hjælpsomme. Egil Dam læser avisen — Margaret brevene og klarer korrespondancen, og personlig er Anna Eriksen en kraftig og god støtte for hende.

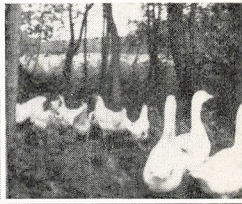
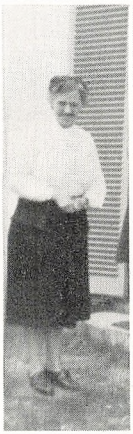
M. L.s søster, Agnes Eliasson, der kommer på skolen hver uge, hjælper hende med at få klaret forskellige skriftlige arbejder, blandt de ting M. L. har syslet med længe er således f. Eks. et forslag til en 3-årig lærerindeuddannelse, som dels kan blive en udvidelse, dels en forenkling af den nuværende ordning. Dette skitserede forslag er nu indsendt til den kommitterede i skolesager, kontorchef fru Torkild-Hansen.

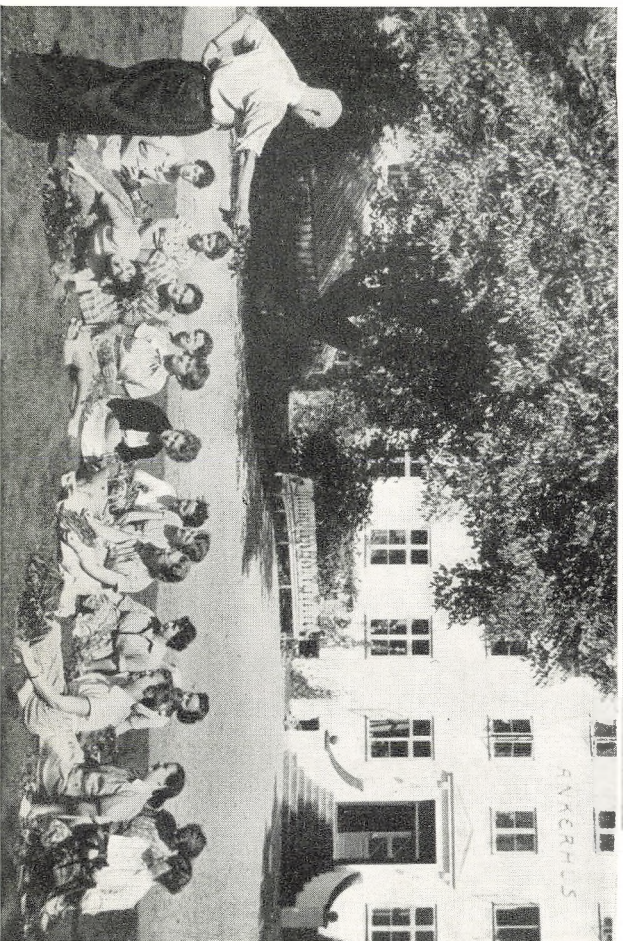
Interessant besøg

En mærkelig oplevelse blev det, da Ankerhus fik besøg af landbrugsminister Michall Scheffer fra Israel — der tilsyneladende var fuldstændig indforstået med husholdningsarbejdet, som det begyndte her i landet med vandrende kursus, og derfor så meget ønskede at træffe M. L.

BILLEDBLADENE FRA 1953

På første side ses fru Lauridsens fødegård i Holsted og M. L. med Inger Grand. Fødselsdagsmiddaggen på Borrehus og Doras mor på besøg fra Island. Egil Dam. Fru Eriksens fødselsdagsgæster. Møster Ingeborg og børn af huset. Et par små morsomme billeder af Knud Kristensen og frue — med profil af kammerherre Lütthicau — og det nyskænkede gelænder til mor Magdas trappe.

På 2den side: Snebillede »Gl. Ankerhus« og 4 af de 7 færingers på sommerskolen 1953 og vinterelever fra samme år. Folmer Dam og Ole med sin kammerat, dr. Rasmussen, skolens læge. Morgensang på verandaen ved elevmødet, elevforeningens formand Margrete Pedersen synger for. De tre søstre Lohmann fra vinteren 52. Fru Saxtorph og fru Eriksen på Trelleborg.

Mellem billederne på 3die side ses forstander Jørgensen med 1ste års — seminariet ved vintertid — og lektor Truelsen med skelettet. Fru Nico Dam med Tutten og Ole, fru Wille Jørgensen på laboratoriet — og gæssene — før mortensaften. 2det års ved frokosten i gården. Frk. Tarp med samtlige norske elever 17de maj. Skolekøkkenlæreri flytter. Nordiske repræsentanter: Ane Berglund, Grønland, Gudrun Kristinsdottir, Island, Gro Graven, Norge, Inga Jacobsen, Færøerne, Bente Rytter, Danmark, Hanna Kring, Sydslesvig. Frk. Buchhøj drikker kaffe i haven med 1ste års.

På fjerde side finder vi: Forstander Dam har botaniktime i naturen med 1ste års — dimissionsbilledet 1953. Og billedrækken slutter med skorstensfejeren i funktion og Karen Dams Peter på de bornholmske klipper.

Med billedrækken fra 1953 sender lærerkredsen med venlig hilsen de bedste ønsker om en

glædelig jul og et godt nytår!

Ankerhus afholder:

2 års kursus til uddannelse af husholdningslærereinder

Kursus til uddannelse af skolekøkkenlærereinder

5 mdr.s kursus for unge piger i husmodergerning

3 mdr.s mere teoretisk kursus fra januar

Studerende elever modtages